

Tiden har stått stilla

I dag kräver jägarorganisationen att få skjuta bort hälften av landets vargar. Detsamma krävde de för 36 år sedan då det fanns högst fem vargar. Det finns fler anledningar till oro – då de i dag får gehör av tre riksdagspartier. Sveriges diskussioner om en vargstam på 300 individer kan jämföras med Tyskland som vi är omkörda av – med en vargstam som ökat från noll till kanske 600 sedan millenieskiftet.

Tiden har stått stilla. Inget har hänt sedan hösten 1984. På den tiden fanns då i norra Värmland fyra till fem vargar enligt forskare som följt Bjurbergsfamiljen sedan sommaren. Vargparet hade tidigare samma vår fött sin andra valpkull. Året innan hade valparna varit sex stycken varav de flesta nu var ute på egen hand i Skandinavien.

Under hösten 1984 begärde Svenska Jägareförbundet jakt på minst två vargar, alltså hälften av landets då kända vargar. Nu är samma förbund igång igen med krav på jakt för att skjuta bort hälften av landets vargar.

Det finns anledning att vara orolig. Förbundet har stöd av de tre partierna KD, M och SD, som under den gångna vintern varit flitiga med debattartiklar i ämnet i landets regiontidningar. Utan att bry sig om riksdagens beslut 2013 att ge Naturvårdsverket mandat att sätta miniminivån för antalet vargar i landet, påstår partiernas talespersoner att det är 170 som gäller. Sanningen är att riksdagens uppdrag till Naturvårdsverket var att sätta en siffra i intervallet 170 till 270 vargar. Naturvårdsverket valde 270 vargar som miniminivå för populationen, vilket motsvarade 27 familjegrupper enligt gällande omräkningsfaktor. Senare har denna nivå justerats upp med tre familjegrupper med stöd av vetenskapliga beräkningar, alltså upp till miniminivån 300, förutsatt att det inom vart femte år skall invandra minst en varg från den finsk/ryska populationen, som ska lämna minst en valpkull efter sig.

Att det skulle dyka upp långtgående krav på omfattande vargjakt är inte överraskande. Torbjörn Larsson valdes till ny ordförande i Jägareförbundet sommaren 2017. Han sa utan omsvep i olika intervjuer i samband med att han valts in, att för honom personligen var det noll vargar som gällde.

Men han sa också, att den som säger noll är det ingen som lyssnar på och därför sa han 150 vargar att gälla för landet. Och som av en händelse är det just 150 som Jägareförbundet sedan länge använder när det pratar om en till två familjegrupper per län. I detta nu är det 170 som gäller för Jägareförbundet.

DEN NIVÅN FRAMFÖRDES på ett seminarium i gamla riksdagshuset nyligen. Seminariet beskrevs som ett riksdagsseminarium och hade rubriken "Svensk vargförvaltning i framtiden". Tillställningen kan bäst beskrivas som den ultimata jaktlobbyn riktad mot delar av våra folkvalda. Arrangör och inbjudare var Kristdemokraterna med Magnus Oscarsson och Kjell-Arne Ottosson som värdar.

Det var en märklig tillställning. Det högst unika med att arrangera i riksdagens lokaler är, att inga

andra kommer in än de som inte är personligen inbjudna. Det är regler som riksdagen har för att låna ut lokalen som tidigare samlade riksdagens första kammare.

Ändå skulle framtiden för den svenska vargpopulationen diskuteras, ungefär som om det var en fråga enbart för jägare och de politiker som här ser sin chans att knyta röster till sin framtid. Riksdagsledamoten Rebecka Le Moine från Miljöpartiet lyckades på plats bjuda in några andra. Jag var en av dem. Hon gjorde vad hon kunde för att stå emot villfarelsen att landets vargar är ett hot mot livskvaliteten på landsbygden.

Torbjörn Larsson var naturligtvis inte sen att kommentera. Vargförvaltningen är ett totalt haveri var hans budskap, samtidigt som han var lika bestämd med att hälften av vargarna måste bort. En del av oss minns ett möte för kanske 15 år sedan i samma lokal i riksdagshuset, då den tidigare flygvapenchefen och överbefälhavaren Owe Wiktorin blivit Jägareförbundets ordförande och där myntade begreppet redan då, att rovdjurspolitiken hade havererat. Vad har hänt – står tiden stilla?

Därmed var nivån på seminariet utstakad. För det var ju Jägareförbundet som var den egentliga arrangören. I förbundets inbjudan i nyhetsbrevet från "mynewsdesk" kunde man i rubriken läsa att "Vargens framtid diskuteras i riksdagen". De är inte blyga jägarna: "nu tar vi över Riksdagen". Jägare från Värmland och Östergötland var särskilt inbjudna dit.

Det var som om tiden stått stilla sedan början av 1980-talet då vargens återkomst fick norra Värmlands bygdegårdar att glöda av brandtal mot varg. Det var många i lokalen som kände sig manade att ta upp tråden från förr.

Och var får de allt ifrån. Hjälper en grundkurs i biologi och ekologi? Högst ett vargrevir per län har med en dæres envishet upprepats i tjugo år av Jägareförbundet. I Tyskland med 83 miljoner invånare har vargarna ökat från noll till kanske 600 sedan millenniumskiftet.

Står tiden stilla i Sverige i dag? – Nej den går till och med bakåt i vissa kretsar, särskilt då det gäller hanteringen av vargrågan.

JAN BERGSTAM
ORDFÖRANDE

Foto: Hans Ring

Våra Rovdjur

ges ut av Svenska Rovdjursföreningen till medlemmar och prenumeranter fyra gånger/år

Organisation

Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
E-post: info@rovdjur.se
Telefon: 08-441 41 17
Hemsida: www.rovdjur.se

Medlemsavgift och prenumeration

325 kr, familjemedlem 40 kr, betalas till bg 5509-3876 eller pg 149 42-7. För boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se

Redaktör och ansvarig utgivare

Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionskommitté

Anders Bjärvall
Björn Ljunggren
Carl-Gustaf Rosén
Hans Ring
Lina Ricklund
Lise-Lotte Norin
Tatjana Kontio

Medverkan

med material i tidningen sker på ideell basis. Våra Rovdjur redigerar materialet i samråd med medverkande och väljer publiceringstillfälle. Välkommen med text- och bildbidrag! Ett urval av materialet i tidningen läggs även ut på vår hemsida, efter föreningens överenskommelse med författare och fotografer.

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 2/2020:
14 april 2020

Upplaga

4 600 ex

Omslagsfoto:

Yvonne Stridsberg
Mård i Gästrikland